

Til alle præster og menighedsråd

Vejledning om begravelsesform ved bisættelser

Begravelsesform kan undtagelsesvist være jordpåkastelse efter kremation

Foranstaltningerne til forebyggelse af coronasmitte betyder, at der har vist sig et behov for midlertidigt at kunne ændre begravelsesformen. Derfor har biskopperne valgt at sende denne vejledning ud om en ændret begravelsesform ved bisættelser.

Biskopperne peger på muligheden af under den nuværende epidemi undtagelsesvist at anvende begravelsesformen "jordpåkastelse efter kremation".

På den måde kan begravelserne udskydes til det igen er sikkert at forsamles, og alle kan deltage i begravelsen med jordfæstelsesritual og tage afsked, uden at der er risiko for deres og andres helbred.

Som det fremgår af bekendtgørelse nr.593 af 12. januar 1975 om begravelse og ligbrænding, så er det præsten som begravelsesmyndighed, der skal give tilladelse til, at begravelsen undtagelsesvist kan foregå med "jordpåkastelsesordene efter kremation". Begravelsesformen kan kun anvendes under helt særlige forhold sådan som det er tilfældet nu, men den skal ikke finde sted under normale forhold. I den nuværende situation synes denne form, at give gode muligheder for en begravelse, der bliver en god afsked for alle.

Når begravelsesformen "jordpåkastelse efter kremation" anvendes udskydes begravelsesritualet. Det er i den situation særdeles vigtigt, at præster holder nær og vedblivende (telefonisk) kontakt med de efterladte i den mellemliggende periode. Kontakten skal rette sig mod at aftale det endelige tidspunkt for bisættelsen¹. Kontakten skal også rette sig mod at yde en sjælesorg der særligt forholder sig til de behov, der er hos de efterladte, fordi begravelsen ikke har kunnet finde sted.

Biskopperne opfordrer til at man overvejer, om kirkegården kan medtænkes i den sjælesorg, der ydes overfor de efterladte i den nuværende situation, hvor begravelser ikke kan gennemføres. Kirkegårdene kan skabe rum for at tænde lys og lægge blomster for dem, der endnu ikke er begravet, men som snart er på vej derhen. Der er god plads til at hold afstande og frisk luft på kirkegården, men der bør dog kun være tale om en mindepraksis, der udføres individuelt og med respekt af kravet om, at der ikke er mere end ti personer tilstede. Selv om mindepraksis på kirkegården må udføres individuelt vil den sætte kollektivt spor.

I perioden mellem brænding og bisættelse er det videre vigtigt at sikre, at urnerne opbevares på krematorierne under værdige forhold. Det bør også overvejes om kommunikation mellem efterladte og krematorier bør styrkes i en situation, hvor urnen må opbevares på krematorier i en længere periode.

Biskopperne vil gerne understrege, at begravelsesformen ikke skal danne præcedens, men at vi vender tilbage til normal praksis, så snart det igen er sikkert at forsamles.

¹ Vedr. begravelsesmyndighedens registrering af den kirkelige handling se Personsupporten. Der skal registreres en – måske fiktiv – dato for den kirkelige handling for, at begravelsesmyndigheden kan træffe afgørelse om kremation.

